31993R3604

PADOMES REGULA (EK) Nr. 3604/93

(1993. gada 13. decembris),

ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu Līguma 104.a pantā minēto priviliģētā režīma aizliegumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 104.a panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

tā kā priviliģētā režīma aizliegums attiecībās ar finanšu iestādēm, kā noteikts Līguma 104.a pantā, ir būtiska sastāvdaļa tirgus mehānisma disciplīnas piemērošanā publiskā sektora finanšu operācijām un tādējādi dod ieguldījumu budžeta disciplīnas stiprināšanā; tā kā turklāt tas nostāda dalībvalstis līdzvērtīgā stāvoklī attiecībā uz publiskā sektora kontaktiem ar finanšu iestādēm;

tā kā Padomei ir jāprecizē definīcijas šāda aizlieguma piemērošanai;

tā kā dalībvalstīm un Kopienai ir jādarbojas, pienācīgi ievērojot atklāta tirgus ekonomikas, kā arī brīvas konkurences, principu;

tā kā jo īpaši šī regula nevar ietekmēt metodes, kā organizēt tirgus, kas atbilstu šim principam;

tā kā šī regula necenšas iejaukties publisko finanšu institūciju darbībās, kas atbilst tam pašam principam;

tā kā Līguma 104.a pants aizliedz pasākumus, kas paredz priviliģētu režīmu; tā kā darbību veidi, uz ko attiecas šis aizliegums, būtu jāprecizē; tā kā finanšu iestāžu brīvu iesaistīšanos līgumattiecībās neapšaubāmi nedrīkst ietekmēt;

tā kā minētais pants paredz, ka uzraudzības apsvērumi var attaisnot atkāpes no šā aizlieguma principa; tā kā normatīvus vai administratīvus aktus tomēr uzraudzības apsvērumu aizsegā nedrīkst izmantot, lai paredzētu slēptu priviliģētu režīmu;

tā kā uz publiskiem uzņēmumiem attiecas tas pats aizliegums; tā kā tie ir definēti Komisijas Direktīvā 80/723/EEK (1980. gada 25. jūnijs) par caurskatāmību finanšu attiecībās starp dalībvalstīm un publiskiem uzņēmumiem ([3]);

tā kā monetārās politikas dēļ finanšu iestādēm un jo īpaši kredītiestādēm var uzlikt par pienākumu paturēt prasījumus pret Eiropas Centrālo banku un/vai valstu centrālajām bankām;

tā kā Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas nedrīkst kā valsts iestādes veikt pasākumus, kas paredz priviliģētu režīmu; tā kā noteikumus par parāda dokumentu mobilizāciju vai ieķīlāšanu, ko ieviesusi Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas, nedrīkst izmantot kā līdzekli, lai apietu priviliģēta režīma aizliegumu;

tā kā, lai novērstu aizlieguma apiešanu, dažādu veidu finanšu iestāžu definīcijas Kopienas tiesību aktos būtu jāpapildina ar atsauci uz tām iestādēm, kas nodarbojas ar finanšu darbību un vēl nav saskaņotas Kopienas līmenī, piemēram, trešo valstu uzņēmumu filiāles, līdzdalības un faktoringa sabiedrības, nekoordinēti vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (VKIU), pensiju iestādes utt.,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Līguma 104.a panta mērķiem "pasākumi, kas paredz priviliģētu režīmu" ir definēti kā normatīvie akti vai citi saistoši tiesību akti, kas pieņemti īstenojot valsts varu un kas:

— uzliek par pienākumu finanšu iestādēm iegādāties vai paturēt Kopienas iestāžu vai struktūru, centrālo valdību, reģionālo, vietējo vai citu publisko iestāžu, citu publisko tiesību subjektu vai dalībvalstu publisko uzņēmumu (šeit turpmāk "publiskais sektors") saistības vai

([1]) OV C 324, 1.12.1993., 7. lpp. un OV C 340, 17.12.1993., 6. lpp.

([2]) OV C 329, 6.12.1993. un 1993. gada 2. decembra lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* nav vēl publicēts).

([3]) OV L 195, 29.7.1980., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/84/EEK (OV L 254, 12.10.1993., 16. lpp.).

— piešķir nodokļu priekšrocības, ko var izmantot vienīgi finanšu iestādes, vai finanšu priekšrocības, kuras neatbilst tirgus ekonomikas principiem, lai iedrošinātu minētās iestādes iegādāties vai paturēt šādas saistības.

2. Neuzskata, ka priviliģētu režīmu paredz pasākumi, kas rada:

— saistības finansēt sociālos mājokļus atbilstīgi īpašiem noteikumiem tādiem kā *inter alia* saistības centralizēt līdzekļus publiskās finanšu iestādēs, ja publiskajā sektorā pārsvarā esošie finansēšanas noteikumi ir identiski ar tāda paša veida finansēšanas noteikumiem, kas privātiem aizdevuma ņēmējiem piešķirti tiem pašiem mērķiem,

— saistības centralizēt līdzekļus publiskā kredītiestādē, ciktāl šādi ierobežojumi no 1994. gada 1. janvāra ir neatņemama sastāvdaļa īpašas kredītiestāžu sistēmas organizēšanā vai īpašās uzkrājumu shēmās, kas paredzētas mājsaimniecībām un domātas, lai nodrošinātu visas sistēmas vai īpašo shēmu finanšu drošību. Šādu centralizētu līdzekļu izlietojums ir jānosaka attiecīgās publiskās kredītiestādes pārvaldes struktūrām, un tam ir jāatbilst tirgus ekonomikas principam un brīvai konkurencei,

— saistības finansēt katastrofu izraisīto zaudējumu novēršanu ar nosacījumu, ka zaudējumu novēršanas finansēšanas noteikumi nav labvēlīgāki zaudējumus cietušam publiskajam sektoram nekā zaudējumus cietušam privātajam sektoram.

2. pants

Līguma 104.a panta mērķiem "uzraudzības apsvērumi" ir tie, kas pamatojas uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri balstās uz EK tiesību aktiem vai tiem atbilst un kuri ir paredzēti, lai veicinātu finanšu iestāžu stiprumu tā, lai stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti kopumā un šo iestāžu klientu aizsardzību.

3. pants

1. Līguma 104.a panta mērķiem "publisks uzņēmums" ir definēts kā uzņēmums, attiecībā uz kuru valsts iestādes vai citas reģionālās vai vietējās iestādes var tieši vai netieši īstenot dominējošu ietekmi savu īpašumtiesību dēļ, savas finanšu līdzdalības dēļ vai to reglamentējošo noteikumu dēļ.

Uzskata, ka valsts iestādēm vai citām reģionālām vai vietējām iestādēm ir dominējoša ietekme, ja šīs iestādes attiecībā uz uzņēmumu tieši vai netieši:

a) ir īpašnieks lielākajai daļai šā uzņēmuma parakstītā kapitāla;

b) kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām akcijām, vai

c) var iecelt vairāk nekā pusi minētā uzņēmuma vadības, pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu.

2. Neskarot Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku kā valsts iestāžu pienākumu neveikt pasākumus, kas paredz priviliģētu režīmu Līguma 104.a panta nozīmē, minētās iestādes šā panta mērķiem neuzskata par publiskā sektora sastāvdaļu.

3. "Valstu centrālās bankas" ir dalībvalstu centrālās bankas un Luksemburgas Monetārais institūts.

4. pants

1. Līguma 104.a panta mērķiem "finanšu iestādes" ir:

— kredītiestādes, kas definētas Direktīvas 77/780/EEK ([1]) 1. panta pirmajā ievilkumā,

— apdrošināšanas uzņēmumi, kas definēti Direktīvas 92/49/EEK ([2]) 1. panta a) punktā,

— apdrošināšanas uzņēmumi, kas definēti Direktīvas 92/96/EEK ([3]) 1. panta a) punktā,

— VKIU, kas definēti Direktīvas 85/611/EEK ([4]) 1. panta 2. punktā,

— ieguldījumu uzņēmumi, kas definēti Direktīvas 93/22/EEK ([5]) 1. panta 2. punktā,

([1]) Padomes Pirmā direktīva 77/780/EEK (1977. gada 12. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).

([3]) Padomes Direktīva 92/96/EEK (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.).

([4]) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/220/EEK (OV L 100, 19.4.1988., 31. lpp.).

([5]) Padomes Direktīva 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.).

— citi uzņēmumi, kuru darbība ir līdzīga iepriekšējos ievilkumos minēto uzņēmumu darbībai vai kuru galvenā darbība ir iegūt finanšu aktīvus vai pārveidot finanšu prasījumus.

2. Šādas iestādes nav 1. punktā definētās finanšu iestādes:

— Eiropas Centrālā bankas un valstu centrālās bankas,

— pasta iestāžu finanšu dienesti, ja tās ir daļa no vispārējā publiskā sektora, kas definēts saskaņā ar Eiropas integrēto tautsaimniecības pārskatu sistēmu, vai ja to galvenā aktivitāte ir darboties kā valdības finanšu aģentam, un

— iestādes, kas ir saskaņā ar Eiropas integrēto tautsaimniecības pārskatu sistēmu definētā vispārējā valdības sektora daļa vai kuru saistības pilnīgi atbilst valsts parādam.

5. pants

Šī regula stājas spēkā 1994. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1993. gada 13. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Ph. MAYSTADT